

Het Maria parfuum op Jesus se voete gegooi?

Maria, wat Magdalena genoem word, is nie Lasarus se suster nie. Die enigste inligting wat ons oor Maria Magdalena het, is dat sy bevry is van bose geeste en dat sy teenwoordig was tydens die kruisiging en opstanding van Jesus en haar moeder Maria vergesel het.

Het Maria parfuum op Jesus se voete gegooi?

Vertelling van die evangelis João

Die evangelis Johannes vertel dat Jesus ses dae voor die paasfees na die stad Betanië, die stad Lasarus, gegaan het wat vier dae lank dood was en wat Jesus uit die dood opgewek het (Johannes 12: 1).

'N Aandete is aangebied en Marta het soos gewoonlik die tafel bedien, onder andere onder andere Jesus en Lasarus (Lukas 10:40; Johannes 12: 2).

Op 'n sekere oomblik, tydens die aandete, in die teenwoordigheid van die dissipels, neem Maria 'n arrátel [1] van suiwer nardusalf, van groot waarde en salf Jesus se voete. Daarna het hy Jesus se voete met sy hare drooggemaak, sodat die huis met die reuk van die salf geparfumeer is (Johannes 12: 3).

Dit is dieselfde Maria wat aan Jesus se voete gestaan het om

na sy leringe te luister, terwyl Marta die huishoudelike take versorg het (Johannes 11: 2; Lukas 10:42).

Vertellings van die evangeliste Matthew en Mark

Evangeliste Matthew en Markus vertel 'n soortgelyke gebeurtenis, wat handel oor 'n vrou wat 'n parfuim gemors het, 'n soortgelyke daad as wat Maria, broer van Lasarus, uitgevoer het, maar hierdie vrou het die nardus op Jesus se kop gemors en nie haar hare droog dit uit.

Evangelis Markus stel die gebeurtenis betyds op twee dae voor Paasfees, en beide Matteus en Markus beskou die plek as die tuiste van Simon die melaatse (Markus 14: 1-3; Mt 26: 6-7).

Anders as Johannes, het die evangeliste Matthew en Markus nie die vrou se naam geregistreer nie, wat toon dat sy 'n vreemdeling uit die kring van die apostels was, omdat almal Lasarus en sy twee susters, Martha en Maria, geken het.

Deur die persoon se identiteit of hul verhouding met 'n ander te ken, wat bekend is, word die vertellers nie vergeet om die persoon se naam te registreer nie. Die evangelis Johannes noem nie die naam van die Samaritaanse vrou nie, omdat sy aan 'n volk behoort het wat nie met die Jode gekommunikeer het nie, sy was 'n vrou en 'n vreemdeling, en daarom was die dissipels nie naby haar nie. Wat die vrou gekenmerk het, was haar oorsprong, Samaria, en die meningsverskil tussen Samaritane en Jode, wat van groot belang is vir die verhaal (Johannes 4: 7).

Vertelling van die evangelis Lucas

Lukas vertel van 'n ander gebeurtenis, waarby Jesus en 'n vrou betrokke was, toe 'n Fariseër hom genooi het om te eet. Toe Jesus aan tafel gesit het, kom daar 'n vrou wat geweens Jesus se voete met tranes was en sy voete met haar hare afvee; en toe Jesus se voete gesoen en gesalf met die salf wat in die houer was (Lukas 7: 37-38).

Toe die Fariseër hierdie toneel sien, murmureer hy en sê: "As hy 'n profeet was, sou hy geweet het wie en watter vrou hom aangeraak het, aangesien sy 'n sondaar is" (Luk. 7:39). Die Fariseër het die vrou geken en as 'n sondaar bestempel, maar die evangelis Lucas het haar nie geken nie en haar naam sou ook nie relevant wees nie, aangesien sy geen verhouding met ander Nuwe-Testamentiese karakters gehad het nie.

Sinoptiese Evangelies

Wat gesien kan word uit die lees van die sinoptiese evangelies, is dat Maria, die suster van Lasarus, in die stad Betanië, ses dae voor die paasfees tydens 'n ete Jesus se voete gesalf en met haar hare afgevee het. Later het 'n ander vrou, wie se naam nie bekend gemaak word nie, in die huis van Simon, die melaatse, dieselfde parfuum op Jesus se hoof gegooi en sodoende sy liggaam gesalf (Matt 26: 7 en 12; Markus 14: 3 en 8).

In die vertellings van die evangeliste Matteus en Markus was Jesus in Betanië, by die melaatse Simon, toe 'n vrou 'n duur parfumbottel op sy kop uitgegooi het. Die optrede van die vrou het verontwaardiging by die dissipels uitgelok, wat beweer het dat die parfuum baie duur is en dat dit aan die armes gegee kan word. Jesus het op sy beurt die dissipels bestraf en die wet beklemtoon (Deut 15:11) en dat die daad van

die vrou die voorbode van haar dood en graf was, en dat daar oor hierdie gebeurtenis verslag gedoen sou word evangelie is aangekondig (Mt 26: 10-13; Markus 14: 6-9).

Johannes vertel in sy Evangelie dat die gebeurtenis ses dae voor Paasfees in Betanië plaasgevind het en dat Lasarus teenwoordig was. Hy wys daarop dat Maria die parfuum neem en Jesus se voete salf en dit met haar hare afvee, terwyl Marta die tafel bedien, wat daarop dui dat die aandete by Lasarus se huis plaasgevind het.

Maria, wat Magdalena genoem word, is nie Lasarus se suster nie. Die enigste inligting wat ons oor Maria Magdalena het, is dat sy bevry is van bese geeste en dat sy teenwoordig was tydens die kruisiging en opstanding van Jesus en haar moeder Maria vergesel het.

“En sommige vroue wat genees is van bese geeste en siektes, Maria, genoem Magdalena, van wie sewe demone uitgegaan het” (Lukas 8: 2).

Maria Magdalena was ook nie die sondige vrou wat Jesus se voete met haar tranes in die Fariseër se huis gewas het nie, soos die evangelis Lukas berig het. Daar is geen Bybelse grondslag om Maria Magdalena as 'n prostituee of sondeuse of as Lasarus se suster te beskou nie.

Sint Gregorius die Grote, wat byna 1500 jaar geleef het, was die een wat Maria Magdalena verkeerdelik as die “sondeuse” van Lukas 8, vers 2, en as dieselfde Maria van Betanië, die suster van Lasarus, geïdentifiseer het.

Die Marias

Evangelis Johannes maak dit duidelik dat die vrou wat Christus se voete tydens 'n ete in Betanië gesalf het, Maria, die suster van Lasarus was (Johannes 11: 2). Dit is onwaarskynlik

dat die evangelis verkeerd was oor die identiteit van die persoon wat Christus se voete gesalf en met sy hare drooggemaak het, aangesien hy albei geken het: Maria, suster van Lasarus en Maria Magdalena, dus volg die vrou wat Jesus se voete gesalf het, nie Maria Magdalena nie.

Evangelis Lucas, na die verhaal van die vrou wat in 'n Fariseër se huis Jesus se voete met trane gewas en met haar hare afgevee het, verwys na Maria Magdalena as 'n volgeling van Jesus, met ander vroue. Daarom het die evangelis Lucas Maria Magdalena geken, en daar is geen rede waarom hy haar naam weggelaat het nie, as die vrou wat Jesus se voete met trane gewas het, regtig Maria Magdalena was.

Dit is die moeite werd om te noem dat die gebeurtenis wat die geliefde dokter vertel het rondom Galilea plaasgevind het, en op 'n ander tyd van die Pasga, spesifiek die Pasga wat die dood van Christus voorafgegaan het. Die laaste Pasga word eers in hoofstuk 22 gerapporteer, terwyl die verhaal van die vrou wat Jesus se voete natgemaak het, in hoofstuk 7 van die evangelie van Lukas berig is.

Ondanks die ooreenkomste tussen die verhale wat deur die evangeliste vertel word, verwys die vertellings van Matteus en Markus na dieselfde vrou wat op haar beurt nie Maria, die suster van Lasarus, of die sondaar is wat Lucas gerapporteer het nie.

Die verskille tussen die verhaal wat deur Matteus en Markus vertel word, wat deur Lukas en Johannes vertel word, dui daarop dat die verhaal wat deur Matteus en Markus geskryf is, handel oor 'n vrou wat die apostels nie ken nie. Sy gooi die kosbare balsem oor Christus se hoof, terwyl die ander twee vroue, Maria, suster van Lasarus en die sondaar, Christus se voete gesalf het.

Mateus en Marcos verwys ondanks die historiese belang daarvan nie na die persoon van Lasarus nie, en hulle verwys ook nie na

Maria, die suster van Lazaro, 'n vrou wat die dissipels goed ken nie.

Alhoewel Jesus in Betanië was, bevolk deur Maria en haar suster Marta, het Jesus twee dae voor Paasfees by die huis van Simon die melaatse geëet, en nie ses dae nie, soos die evangelis Johannes ons vertel.

Die vrou wat deel uitmaak van Matteus en Markus se vertelling, het nie haar hare gebruik om Jesus se voete te droog nie, maar sy het die parfuim uitgegooi, wat lei tot die gevolgtrekking dat dit nie Maria, die suster van Lasarus, en selfs nie Maria was nie. wat aan die dissipels bekend was.